

Z NIWY MŁODZIEŻOWEJ

Biłgoraj, dnia 15.V.1980 r.

Umilowani w Zbawicielu naszym Jezusie Chrystusie Bracia i Siostry oraz droga chrześcijańska młodzieży! Ledwie stopniały śniegi, ledwie kra lodowa na rzekach spłynęła i nieśmiało powiew cieplejszego powietrza zaznaczył obecność kalendarzowej wiosny, pięknie symbolizującej zmartwychwstanie, gdy cała natura budzi się do życia - obudziły się także wciąż żywe pragnienia braci i sióstr ze zgromadzenia ludu Pana w Biłgoraju, aby przygotować duchową przystań dla wierzącej młodzieży w szerszym zakresie, przy współudziale miejscowej młodzieży, a Pan łaskawie pobłogosławił te zamierzenia i pozwolił je zrealizować. Dlatego przypominają nam się słowa jednej pieśni:

Bracia, już wiosna znów nam powróciła,
A z jej powrotem i nadzieje nasze;
I znów zieloność tę ziemię okryła.
W czystym powietrzu śpiewa wolne ptaszę -
Na chwałę Bogu.

Na chwałę Stwórcy słyhać było radosne echo uwielbienia, wyrażane przez pieśni i hymny duchowe. W czystym powietrzu chrześcijańskiej atmosfery, w serdecznej życzliwości braci i sióstr miejscowego zboru, którzy z gospodarską troskliwością zadbali o to, żeby wszystko w miarę możliwości wypadło dobrze, żeby młodzież czuła się zadowolona i szczęśliwa, aby wyniosła z tej uczty jak najobfitsze błogosławieństwo i nauczyła się oceny kosztownej Prawdy, żeby przez nią mogła dojść do stanu uświęcenia, stanowić jedną rodzinę Bożą i znaleźć się w prawdziwej wolności dzieł Bożych (Rzym. 8:21).

Pragnieniem naszym jest uczynić zadość życzeniom wszystkich uczestników tej konwencji i podzielić się przez łamy czasopisma „Na Straży” z całym Domem Wiary, ze wszystkimi braćmi i siostrami tej samej kosztownej wiary przeżytymi radościami oraz otrzymanymi błogosławieństwami, które spłynęły na nas w okresie tych dwóch dni Świąt Wielkanocnych tj. 6 i 7 kwietnia 1980 r.

Konwencja odbyła się w sali zboru u braterstwa Schabów, na którą przyjechało dość liczne grono młodzieży z różnych zborów naszego kraju. Zaiste jest to błogosławiona chwila, gdy chrześcijańska młodzież może się zgromadzić w imieniu Pańskim dla rozważania świętych wyroków Bożych, a także, aby swym statecznym zachowaniem się udokumentować swoje pragnienie przynależności do rodziny Bożej, ponadto przez pieśni duchowe oddać należną cześć i chwałę Bogu Na-

jwyższemu i Panu Jezusowi Chrystusowi.

Są to błogie i radosne momenty z życia młodzieży, których nigdy się nie zapomina. Dlatego śmiało możemy powiedzieć wraz z apostołem: „*Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ubłogosławił w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios*” - Efezj. 1:3, a także powtórzyć możemy zapewnienie, jakie Bóg dał dla tych, którzy w pokorze swych serc zbliżają się do Niego i chcą być Jego ludem:

„Jeśli wam nie otworzę okien niebieskich, a nie wyleję na was błogosławieństwa, tak że nie będziecie mieli gdzie ich podziąć” - Mal. 3:10.

Zaprawdę okna niebios były otwarte i błogosławieństwo Boże było obfite pod każdym względem, tak w liczebności uczestników, jak i w tym, że uczta była ubogaconą duchowymi pokarmami. Bracia, którzy usługiwali nauką Słowa Bożego, starali się kierować tematy do okoliczności, czasu i warunków życia oraz obowiązków młodzieży w rodzinie i w społeczeństwie. Bracia starali się wskazywać młodzieży właściwy kierunek i cel człowieka, jakim powinno być zbawienie w Jezusie Chrystusie. Wielu ludzi wybiera się w pielgrzymkę do nieba, lecz idą drogami, które odpowiadają ich upodobaniom, a droga prowadząca do tego celu jest tylko jedna - jest to wąska droga, o której mówi Chrystus Pan:

„A ciasna jest brama i wąska droga, która prowadzi do żywota i niewielu jest tych, którzy ją znajdują” - Mat. 7:14,

a gdy znajdą, to nie wystarczy na tę drogę wstąpić, ale należy zdecydowanie po niej iść. Warunkiem poprzedzającym wejście na wąską drogę jest odwrócenie się od grzechu, ale jest to dopiero początek chrześcijańskiej drogi. Powyższe i podobne zagadnienia były sentencją duchowych rozważań przez te dwa dni społeczności młodzieżowej.

Błogą uctwę pierwszego dnia rozpoczęto pieśnią nr 453: „Witamy serdecznie w tym gromie was dziś”. Po modlitwie tematem do okoliczności dnia jako pierwszy usłużył br. Krawczyk Daniel. Temat nosił tytuł: „Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa Pana”. W temacie zostało wskazane na błogosławieństwo wyływające ze śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa oraz że Chrys-

tus stał się pierwszym z tych, którzy zasnęli, a to daje nam nadzieję, iż jako w Adamie wszyscy umierają, tak w Chrystusie wszyscy ożywni będą” (1 Kor. 15:20-22). Chrystus Pan dał nam zapewnienie, gdy wypowiedział pełne nadziei słowa:

„Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, nie dziwujcie się temu, gdyż nadchodzi godzina, kiedy umarli usłyszą głos Syna Bożego i ci, którzy usłyszają, żyć będą” - Jan 5:25,28.

Drugim tematem pt. „Młodzieńcza ambicja” usłużył br. Grudzień Stefan. W temacie tym została wykazana szkodliwość niewłaściwej ambicji na podstawie życiorysu jednego z synów króla Dawida - Absaloma. Właściwa duchowi chrześcijańskiemu ambicja winna być kontrolowana rozsądkiem, sumieniem i czystością uczuć, a podstawą takiej ambicji jest miłość, która ma stale na uwadze wyłącznie dobro bliźniego i nie pozwoli, aby jego kosztem zmierzać do celu lub zabiegać o zaszczyty w sposób przeciwny duchowi miłości.

Trzecią lekcją - po przerwie obiadowej - było badanie tematowe „Zmartwychwstanie w obrazach”, które przeprowadził miejscowy brat Sygnowski Józef. Brat ten na podstawie obrazów Starego Testamentu takich jak: ofiarowanie Izaaka, podnoszenie snopa jako pierwiastka żniw, Jonasza i jubileuszy narodu izraelskiego podkreślił naukę o błogostawionej nadziei zmartwychwstania, którą Bóg zagwarantował przysięgą przez swoje

obietnice, a nie tylko przez sławne określenie w nauce biblijnej, ale również przez obrazowe potwierdzenie założeń swojego planu zbawienia ludzkości.

Na czwarte rozważanie biblijne tego dnia złożyło się „Studium biblijne” z Ew. Łukasza 22 rozdz., traktujące ostatnią drogę drogiego nam Zbawiciela Jezusa Chrystusa - drogą prowadzącą od stołu paschalnego do krzyża na wzgórzu Golgoty. W tym rozważaniu poruszono między innymi zdradę Judasza, spożycie wieczerzy paschalnej, ustanowienie nowej Pamiątki, duchowy bój w Getsemane, pojmanie Jezusa, zaparcie się Piotra i sąd Jezusa. Studium bogate w swej treści przeprowadził br. Kozak Adam, w którym młodzież miała przywilej wziąć czynny udział.

W godzinach wieczornych udostępniono młodzieży prezentacje własnego programu, na który złożyły się deklamacje wierszy o treści religijnej i śpiew pieśni nabożnych oraz montaż słowno-muzyczny. W tym nabożeństwie wzięła udział młodzież z Warszawy, Biało-gardu, Wałbrzycha, a także z okolicznych zborów Dąbrowy Górniczej. Tym akcentem wierszy i pieśni w późnych godzinach wieczornych został wyczerpany bogaty program pierwszego dnia i wszyscy udali się na nocny odpoczynek.

[część II](#)

Rorata Roman
R-
„Straż”